

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Torino – Włochy) – Petronas Lubricants Italy SpA / Livio Guida

(Sprawa C-1/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę – Artykuł 20 ust. 2 – Pracodawca pozwany przed sądem państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę – Powództwo wzajemne pracodawcy – Ustalenie sądu właściwego)

(2018/C 285/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di Appello di Torino

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca apelację: Petronas Lubricants Italy SpA

Druga strona postępowania: Livio Guida

Sentencja

Wykładni art. 20 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym przepis ten przyznaje pracodawcy prawo do wytoczenia przed sądem, przed który pracownik wytoczył powództwo główne, powództwa wzajemnego opartego na umowie cesji wierzytelności zawartej między pracodawcą a pierwotnym posiadaczem wierzytelności po wytoczeniu powództwa głównego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Niemcy) – postępowanie wszczęte przez Vincenta Pierre'a Oberlego

(Sprawa C-20/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Artykuł 4 – Jurysdykcja ogólna sądu państwa członkowskiego do orzekania co do ogółu spraw dotyczących spadku – Przepisy prawa krajowego regulujące jurysdykcję międzynarodową w zakresie sporządzania krajowych poświadczeń spadkowych – Europejskie poświadczenie spadkowe]

(2018/C 285/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vincent Pierre Oberle

Sentencja

Artykuł 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które przewiduje, że – nawet jeśli w chwili śmierci zmarły nie miał miejsca zwykłego pobytu w tymże państwie członkowskim – sądy owego państwa zachowują jurysdykcję do wydawania krajowych poświadczeń spadkowych w ramach dziedziczenia mającego skutki transgraniczne, jeżeli składniki masy spadkowej znajdują się na terytorium tego państwa członkowskiego lub jeżeli zmarły posiadał obywatelstwo tego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litwa) – UAB „Enteco Baltic” / Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-108/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 143 ust. 1 lit. d) i art. 143 ust. 2 – Zwolnienia z VAT z tytułu importu – Import, po którym nastąpiła dostawa wewnątrzspółnotowa – Przesłanki – Dowód potwierdzający wysyłkę lub transport towarów do innego państwa członkowskiego – Transport z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy – Przeniesienie na nabywcę prawa do rozporządzania towarami – Oszustwo podatkowe – Brak obowiązku właściwego organu do udzielenia pomocy podatnikowi w zebraniu informacji niezbędnych do wykazania spełnienia przesłanek do zwolnienia z podatku]

(2018/C 285/11)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „Enteco Baltic”

Strona przeciwna: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

1) Artykuł 143 ust. 1 lit. d) i art. 143 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/69/WE z dnia 25 czerwca 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby właściwe organy państwa członkowskiego odmawiały zastosowania zwolnienia z podatku od wartości dodanej z tytułu importu wyłącznie z tej przyczyny, że – w wyniku zmiany okoliczności, która nastąpiła po imporcie – dane towary zostały dostarczone na rzecz innego podatnika niż ten, którego numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej został wskazany w zgłoszeniu przywozowym, podczas gdy importer udzielił właściwym organom państwa członkowskiego importu wszystkich informacji dotyczących tożsamości nowego nabywcy, pod warunkiem że zostanie wykazane, iż przesłanki materialne zwolnienia późniejszej dostawy wewnątrzspółnotowej są rzeczywiście spełnione.